

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)

POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési árak:

Helyben:
Égész évre. 10.—
Egy óra... 1.—

Videkre:
Égész évre. 12.—
Egy óra... 1.20

Egyes szám ára
Pécsset 4 kr., vi-
déken 5 kr.

Egyes számok
kaphatók minden
lapelárusítónál.

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1.
sz. l. em. (Király-
utca sarkán).

Kiadóhivatal:
Wolf M. könyv- és
papírkötéskészíté-
sen, Király-utca,
Hattyu-épület.

Megjelenik vasár-
nap kivételével
mindmáig este 5
órákor.

Pécs, 1894.

Kedd, május 1.

103. (1166.) szám.

Május elseje.

Május elseje eddig a virágok vagy elvontan a leányok napja volt, ma a *munkásoké*. Internacionális ünneppé tette a munkás-osztály számára a szocializmus. Megülkülönösen munkaszünettel, népgyűlések összejövetelekkel, kirándulásokkal és a társadalmi felfogás és rend elleni ünnepélyes tiltakozásokkal. Ez a *békés* program, de sok helyütt az izgatás és ámitás *harcias* jellegű volt és kölesönöz a természet és szép, kedves napjához fűzött lelkesedésnek s nem egy helyütt sztrájkakká, zendüléssé, erőszakoskodássá, — sőt merényletekké fajult úgyannyira, hogy a vén Európának alig van félelmetesebb napja, mint a reményeket hirdető, üde május elseje.

Mult évben a hangulat elég békés volt, sőt nálunk Magyarországon, hol a gyáripar még nincs eléggé kifejldve és a munkások külföldi része nem tudta az édes haza földjéhez még mindig híven ragaszkodó hobbeliéket eléggé céljaiknak, tanaiaknak és törekvéseiknek megnyerni, még nem is volt általános munkaszünetes ünnep e nap.

De milyen lesz május elseje most? Ez a kérdés legegyszerűbben minden ajkon és az államok, kiesiny és nagy, sorra és problematikusan kérdéssel foglalkoznak, mert ennek az *ünnepnek* nincs vallási, erkölcsi vagy nemzeti jellege, ez tisztán a munkásosztálynak *tüntetése* a mai jogállapotok és társadalmi rend ellen.

Ha a május elsejének a munkások általi ünneplése csupán tiltakozásban állana, ha egyedül a szocializmus tanaihoz való hű ragaszkodást s ekként a misszionális törekvést jelentené csak, vagy mi több, a keresetlányból avagy keresetlétlenségéből származó kenyérkérdés jogosságát akarná hirdetni, úgy kevés kifogás lenne emelhető az ellen, de midőn az izgatás és bujtogatás által a vagyonbátorság van veszélyeztetve és a felzaklatott szenvedély a féktelen bosszú érzetében az államtársadalom és nemzetiség ellen nyílt zendülésbe törhet ki, akkor jogosult az államoknak elővigyázata s egyik állam sem térhet ki a legmesszebb menő óvintézkedések s esetlegesen szigorúan megtörölő lépések alkalmazása és megtétele elől, mert az állam csak akkor felelhet meg rendeltetésének s a személy és

vagyonbátorságot csak akkor szerzheti meg polgárainak, ha az államhatalom kellő működésében és békés törekvéseiben nincsen gátolva, azaz: ha a közbátortól fenntartatik, vagyis a közrend és csend, a hatóságok tekintélye és a törvények uralma fenntartatik.

A munkásnépek kétségtelen joga van szellemi és anyagi *érdekeit* előmozdítani, a *munka* viszonyait javára és előnyére erejéhez és tevékenységéhez mérten szabályoztatni és biztosítani, joga van az államhatalom és törvényhozás segélyét, támogatását, sőt hozzájárulását törvényes eszközök, kitarás és összműködés által megszerezni, de semmiesetre sincs joga zenebona, zendülés, csoportosulás és erőszakoskodás útján a társadalmat megfélemlíteni, az államhatalmat pedig durván megsérteni. Nincs joga és célhoz sem vezet, nem annál kevésbé, mert alkotmányát és a nemzeti eszméhez való ragaszkodását világpolgári utópiák iránti vaksággal egyik államban sem fogja védekezni nélkül megzavartatni, egyik nemzet sem fogja létét és törvényes alapjait egyes osztályok felforgató vágyaitól függővé tenni.

A *munkás* is hazafi és polgár egygerszmind. Az édes haza gyermeke. Miért tagadja meg a természetet és szent törvényét, miért szakítná meg erőszaklakt azt a köteleket, mely őt hazájához, nemzetéhez köti? Melyik nagyobb, biztosabb, kielégítőbb: a társadalmi rend felforgatásába vetett remény és az e módon elérhetni vélt előny, vagy a saját hazájának támogatása és bölcs intézkedése által állandósított javulás?

Nálunk még nem késő a haza iránti kötelesekre inteni a munkásokat és valóban marad-e egyeb hátra, mint a virágfakadás e szép napján figyelmeztetni őket, hogy *ők magyar munkások!* Ha csak egy percig, egy pillanatra rá gondolnak erre, úgy nem tartunk, nem félünk attól, hogy a rend és közbátortól megzavarva lesz, — viszont eszerébe adjuk érte rokonszenvűnket s azt a biztosítást, hogy szellemi és anyagi érdekeik előmozdítását, elismerését az ország köteletségének róvjuk fel.

Muljék el csendben, békében május elseje!

A király köpenyegé.

Budapest, április 30.

Az egyházpolitikai ellenzék, ez a tarka tömeg, melyben a politikai és társadalmi reakció képviselői oly nagy tarkaságban egyesülnek, kétségbe van esve, mert reménységének utolsó szikrája is kialvól félben van. Immár a főrendiház akadékoskodására sem számíthat, mert a polgári házasságról szóló törvényjavaslat mági a tavaszi lövésény napok dacára is, midőn a sok mágnás együtt van, a *főrendiházban is többségre számíthat. Ugyanis a kormány javaslata mellett 160 főrendiházi tag biztosítva van. Arra pedig nem volt eset, még akkor sem, midőn a főrendiházban a cenzus nem volt behozva, hogy háromszázán leszavaztak volna. Így tehát a kormány javaslata mindenestre keresztül fog menni.*

Az egyházpolitikai ellenzék tagjai, élükön Zichy Nándor gróffal már abba a desperátus helyzetbe jutottak, midőn már céljaik kivitele tekintetében az eszközökben sem válogatnak. Ime már a *„fuis sanctificat media”* elvet elkövetik, vagyis készek az ördögöt felidézni a poklából, hogy csak minoritásban ne maradjanak. A mágnásokat bizalmas körlevélben azzal hitegetik, hogy a király nem akarja a kötelező polgári házasságot és csak Wekerle preszsziojának engedett. Azért tehát minden mágnásnak szent kötelesege, hogy ő császári és apostoli királyi felsége legszentebb személyét a saját tésztével védje és mentse meg ettől a rettenetes kasznár fiutól, Wekerle Sándor szorongatásától. A király egyedül bizik a főrendiházban, mert az alsóház forradalmár Kossuthista. Ezt a körlevél elklütötte az oláh és szerb püspököknek is, de ehez még azt a „*codicillust*” esatolták, hogy *állandó szövettséget akarnak a nemzeti-ségi orthodoxokkal*, a mindent felforgató liberalizmus ellen. Eljen Jellasics és a kamarilla! Ez a tartalma annak a körlevélnek.

Ime ismét a király köpenyegébe bujnak a reakcionariusok, holott nem tudják, hogy alkotmányos monarchiában a király akarátát a kormány képviseli. Ha a két alkotmányos faktor között differencia van, a kormány megbukott. Igen ám, de ők azt mondják, hogyha a főrendiház leszavazza

a polgári házasságot, csak akkor becsájítja el a király Wekerlét. És van olyan sült bolond, ki ezt ellázza.

Hát tegyük fel, „dato sed non concessio”, hogy a Zichyek leszavazták a polgári házasságról szóló törvényjavaslatot és a király elbocsájítja Wekerlét. Mi történik azután? Miután a képviselőház túlnyomó többsége szabadelvű, melynek több mint két harmada megszavazta a kötelező polgári házasságot, természetesen csak liberális kormány lehet, mely a Wekerle-kormány egyházpolitikai programját fenntartja. Más kormány nem lehetséges. A főrendiház pedig akciójával ott lesz, ahol a mádi regalebérlő. Ha a király más alapon álló kormányt akar, akkor a képviselőházat fel kell oszlatni. De erre nem hiszem, hogy a jelen pillanatban bárki vállalkoznék, midőn az egész ország hangulata ismeretes és a polgári házasság mellett szól. Ilyen alkotmányos játéka nem adja magát senki. A főrendiház szavazata tehát absolute semmi kihatással sem lehet a kormány sorsára. Ezt különben bekezdni látni a tisztelt reakció is, mely azonban leleményességében kifogyhatatlan.

Ime József főherceg lemond az akadémiai tagságról, mert az akadémia testületileg vett részt Kossuth temetésén. Ezt ismét kihasználják a kormány ellen és ime ma már szelében hirdetik, holnap már a klerikális sajtó tárogatóján fújja, hogy *József főherceg eme lépésének döntő hatása van a főrendiház szavazatára is*. De hogyan, mi okból? Erre választ nem kapunk. A kormány nem igazgatja az akadémiát, azért nem is felelős. Ha Eötvös Loránt báró, az akadémia elnöke Wekerlét követi vala, ugy ontho marad és nem megy el Kossuth temetésére és így József főherceg sem mond le. Haj, de a reakciónak ismét a király köpönyege kell, ebbe bujik megint. A legképzeltőbb hazugságokat terjesztik József főherceg kilépéséről is, hogy az a király parancsára történt. Nem átalják ezek a desperát emberek a király legmagasabb személyét a köznapi politika sarába vonszolni. A király bölcs és tudja, hogy kikben bízhatik, azért bizalommal viseltetik a Wekerle kormány minden egyes tagja iránt, miként azt a napokban, midőn Budapestre jön, ünnepélyes formában ki is jelenti. Jó volna az Isten tiz parancsát kibővíteni azzal, hogy az Isten és a király nevét hiába ne vedd. Különben megtudhatnák ezek az alkalmi politikusok, hogy a király uralkodik, de nem politizál.

Delia.

HIRROVATUNK.

Pécs, április 30.

— **Május elseje nem munkaszünet.** Csodálatos eszjárása a munkás-fejnek találta ki a május elsejét, mint munkás-ünnepet. A mi kézi munkásunknak minden héten van egy május elsejbeli ünnepnapja, hanem azért ő még a hétköznapból is el akar egyet vonni; egyet a kenyérszövő munkanapból, amelyen a család otthon nem kap kenyeret. Szép ünnep ez! Maga a munkás se tudja, mért ragaszkodik hozzá; olyan bután felel, ha eziránt kérdezik, hogy azonal tisztában lehet az ember azzal, hogy a munkás nincs tisztában semmivel, szociális mozgalommal, annak alapjával, de legkevésbé önmagával. Elvégre ki van mondva, elterjedt az egész világban mint közutadat s mert henylésről van szó, terjed mindig jobban, mindig szelebbebb körben, hogy május elsején nem dolgoznak. Hiszen a ki nem dolgozik, a maga akaratát érvényesíti, mert senkit se lehet kényszeríteni munkára, a ki henyé, rest ember, a kinek kenyére nincs szüksége; hanem éppen az itt a hiba, hogy ezek a dologkerülő más munkásembereket szeretnek magukkal vonni s ha ezek nem hajlandók lopni a napot, hát fenyegetéssel kényszerítik őket az *ünnepésre*. Szép ünnep ez is! Pécsesit is megmegtétezték már a munkások lelket; a különben józan eszű, derék emberek fejét ugy megzavarták lelketlen izgatók, hogy már velük se lehet okosan beszélni. Hire járt, hogy holnap általános szünetet tartanak a munkások s még a hurelőkodásnál segítők se engedik dolgozni. *Vaszary Gyula* főkapitány e botrány megakadályozása végett ma a következő hirdetést adta ki:

Tudomásomra jutott, hogy egyes izgatók a munkásoknál körében azon hirt terjesztették el, miszerint holnap, azaz május hó 1-én hatóságilag intézkedés folytán munkaszünet lesz és a békés dolgozni akaró munkásokat napi foglalkozásuktól fenyegetésekkel elvonni igyekeznek.

Miért is ezen állhírekkel szemben kötelességemnek tartom a társadalmi rend érdekében közhírré tenni, hogy *május 1-én nincs munkaszünet*, sőt mindazok ellen, kik a dolgozni akaró békés munkásokat rendes foglalkozásukban háborgatni vagy bármily módon megfélemlíteni akarják, a *büntető eljárás fog foganatba vételét*.

Május 1-sején *népgyűlés nem engedélyezett* s mindennemű csoportosulás, tömeges fölvonulás s bármily irányú tüntetés tilva van.

Az előfordulható esendzavarások esetére a katonaság készenlétben áll. Mi azonban erősen hisszük, hogy a fegyveres közbélésre szükség nem lesz.

— **A vörvörös plakátok.** Forradalmi hangulatot keltek azok a kis vörös hirdetés-cédulák, melyeket a napokban ismeretlen kezek osztottak szét a városban és a környéken. A hirdetés szövege keves, titokzatos: „Magyarország nepe meghívatik május 1-re, a „Hétféjedlem” előtti téren tartandó népgyűlésre. Tárj: a magyar korona végett.” A magyar korona végett? Mit jelent ez? Az emberek találgatni kezdek. A Szent István kirónája van szvedelemben? Detronizálni akarják I. Ferenc Józsefet? Wekerle kiróna-pénzeiről van szó talán? De hátha a „Magyar korona” vendéglátó forgalmának emelése érdekében akar ez a népgyűlés ügyes reklám lenni? Az a titokzatos megnevezése a népgyűlés tárgyának gondolkodóba ejtette a F. várost, a rendőrkapitányság meg éppen izgalom közt fejtegette a rejtélyes mondatot: elemezvén azt a mondat szerkezetét mindenféle szabályai szerint; de az értelmeire sehoggy se tudott

ráakadni. Hogy valami gyanus celloj lehetnek az illetőnek vagy tán éppen illetőnek, akik ezeket a vörös cédulákat osztogatták, azt sejtetni lehetett. A nyomtató intézetben, melynek sajtója alól kikerült az a veszedelmes, titokzatos papíros, nem tudak fölvilágosítást adni a megrendelő kitélőre. Falusi embernek látszott, aki úgy diktálta le a nyomdáznak a hirdetés szövegét. Csak tíz darabot akar eleintén nyomtatni, de mikor megmagyarázták neki, hogy ilyen kevés miatt nem érdemes munkába kapni, hátt szíazt rendelt meg. El is vitte, mikor elkészültek a hirdetések. A rendőrség kutatta az ismeretlen. Restre, hogy hol osztogatta a cédulákat, s ott igyekezett a személyleírás adatait összegyűjtögetni. A városban elég gyorsan terjesztették ezeket a szájtásagos fölhasználók; a rendőrök a budai vámon túl a fakra akgtava is találtak ilyen vörvörös plakátokat. A rendőrkapitányság tehát értesítette a csendőrséget, hogy a vidéken keresse a korona ellen vagy amellet agítáló rejtelmes egyént. A csendőrség szombaton ki is nyomozta a plakát szerzőjét és kibocsátóját. *Kovács István*nak hívják, hosszutehényi bányamunkás, akinek találtak még egy csomót abból a különös fölhasználó, s megtaláltak nála irásban azt a beszédet is, amelyet elmondandó volt s melyben az ő világot boldogító nagy terveik vannak leteve. A csendőrök nem igen taglalták ezt a nagyszabású művet, mert már *Kovács István*, a népboldogító bányász viselkedése is elárulta, hogy a fejét jobban erőltette meg, mint talán a karjait a munkában. Eszelőnek látszott az első pillanatra; a látszatot aztán kétségen kivüli bizonyossággá változtatta az az elmondandó beszéd, melynek fogalmazványát *Kovács*nál találtak. A csendőrök beszállították *Kovács*ot a főszozolgárosághoz, s a kihallgatás után akkisertek a kir. ügyészhez a fogházba. A nyomtatványok nagyobb részét még megtalálták *Kovács*nál. A csendőrségnek kérdőre vonatván, azt vallotta *Kovács*, hogy ő azt álmodta 3—4 éve előtt, hogy ő fölsége a király néki adta az egész *hadügyi risztangot*. Ezen slom után többektől hallotta, *niként ément István kirónája már nincs meg, és hogy azt Kossuth magával vitte számkivetésre*. Mások meg azt mondták, hogy a kirónát elásták. *Ő biztosan akar tudni* és azért hívta össze a népgyűlést, melyen szándéka volt a papi fejedelmeket, urakat, katonatiszteket és a népet összegyűjteni és azoknak beszédet tartani, mely már készen volt és melyből a következők részét közöljük:

Köszönettel fogadom a tisztelt seregnek megjelenését, hogy akarjátok által fölhalvátomat meg nem vetették. Kedves nemzetem! Azt tudják jól a régi irásokból, hogy nekünk első magyar királyunk egy nemzeti koronát hagyott. Mindentelte sugdossák, hogy a mi nemzeti koronánk a negyvennyolci küzelemben elveszett, melynél fogva a nemzet szive és elmeje nyugtalan. Kérek Magyarország fiatal szabadságos zászlót, míg az igazság lelke eleibe nem jutunk. Menjünk Budapestre a korona végett. Már több mint egy éve vitatkozom a magyar korona felől, és most fölözöltem a nemzetet, kejlünk föl. Majd én az igazság lelke előtt mindenhol meg fogok felelni. Ha az igazság lelke nem fog megfelelni, akkor *nem fogunk több adót fizetni*. *Kovács István* hosszú-utehényi bányász.

Budapestre akart *Kovács* a népgyűlés kiküldetőivel utazni, hogy ott megtudja mi igaz van a dologban. Ha a gyűlésen azt mondták volna, hogy a korona meg van, ő szöpen hazá ment volna. Az egész dolgot nem jó szántából, hanem *lelkismereti kötelességből* eselekedte, mert erősen hiszi, hogy *e cselenkényre Isten által nyert megbízást!* Szabolcsos és Kis-Hirden kifüggesztett ilyen cédulákat, többet pedig Budapestre küldött a szerkesz

tőségbe a főlhávt tulajdonképen a mai hosszú-hetényi vásáron akarta kiosztani. Alig szenved kétséget, hogy itt összefol emberrel van dolgom, ép azért valóján, hogy Kovács István több napi megfigyelés után ismét szabad lábra fogják bocsátani. Nem igen kell azt tartani, hogy a magyar korona végett másnak is megfájjon a feje, mint Kovács István uramnak.

— **Munchardt Géza temetése.** Pécs sz. kir. városi elő korán elhunyt főmérnökét, Munchardt Gézát tegnap délután 4 órákor temették. Rég nem láttunk temetésen Pécssett oly beláthatatlan gyászoló közönséget, mint tegnap, mi azon köztisztelőnek és rokonszenvnek tulajdonítható, melyben az alig 30 éves főmérnök általában részesült. A város képviselői, tisztviselői Aidinger kir. tanácsossal élőkön, mérnökkel Kovácsy Kálmán állami mérnökkel élőkön testületileg jelenek meg a temetésen, melyen a polgári osztály színe java is részt vett. Az egész király-utazást betöltötte a menet. A gyászkoesi előtt a 44. gyalogezred zenekara haladt, minthogy Munchardert tartalékos tisztje volt az 52-ik gyalogezrednek; a koporsót vivő gyászkoesi mögött az 52-ik gyalogezred Pécssett állomásozó tisztikara, Vogel Pál őrnagy vezetése alatt haladt. A gyászkoesi előtt a „Kegelet“ temetkezési egylet külön kocsiát vitte a koszorukat. Koszorúkat helyeztek a ravatalra Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága és tisztviselői kara, a pécsi karszaks, kollégái, volt iskolatársai, édes anyja, bátyja, a *Silly, Herzenberger, Rupprecht* és *Platz* család, továbbá 12 szalag nélküli koszu. A gyászszertartást *Troll* Ferenc pápai praelatus, nagyrépost végezte.

— **Takarodó.** Szombaton este mutatta meg magát hivatalosan a Pécssett állomásozó 44-ik gyalogezred zenekara a püspöknek, főispánnak, Rózsza tábornok és lvinger ezredesnek. 8 órákor este indult el a zenekar a Krajczár kaszárnyából, ahonnan először dr. *Dulácsky* Nándor megyes püspök lakása elé vonult, hol egy darabot adott elő. A püspök megjelent a püspöki palota erkélyén s úgy hallgatta végig a zenekar szép játékát. Innen a *Scitovszky*-térre *Rózsza* Bertalan tábornok lakása elé ment a zenekar hol a Hunyady László operából játszott egy indulót. Rózsza tábornok nevével jelent meg az ablaknál. Innen az *Apáca* utcába *lvinger* Károly ezredes, a 44-ik g. ezr. parancsnoka lakásához ment a zenekar. Végül a zenekar a Király utcán át vig zene mellett *Kardos* Kálmán főispán *Mária*-utcai lakása elé vonult, ki azonban Budapesten tartózkodván, nem hallgathatta meg a neki adott szerenádöt. Itt a katoná zenekar a *Rákóczy*-indulót tűzrel adta elő, mely induló annyira gyújtott, hogy a beláthatatlan néptömeg egy torokkal lelkes „eljen“ kiáltásokkal köszönte meg a magyar zamatú nota eljátszását. Ennek végével a zenekar néparadat által kísérvé hangos zeneszó mellett a kaszárnyába tért vissza. Ma hétfőn este 8 órákor, s holnap, május 1-ének reggelén 1/26 órákor ismét takarodót játszik a zenekar.

— **Panik a színházban.** Mohácsi levelezőnk írja: Tegnap este a „Három testőr“ előadását tűzi lármá zavarta meg és szakította félbe. Mintegy háromnegyed tizenegy órákor, a harmadik főlvonás legérdekesebb jelenete alatt a kijárat körül suttogás, járás-kelés, majd hangos beszéd támadt, mely végre valaki elküldte magát: „Tűz van!“ Leirhatatlan zaj, lármá támadt, a közönség fölragadt a kijáratokhoz, az ablakokhoz tödült és ha néhány bátor férfi a lármán is túlharsogó szóval kevéssé le nem csillapítja a közönséget azzal, hogy a tűz nem a színházban, hanem a szomszéd-

utában van, a nagy толongsában szerencsétlenség is történhetett volna. Az előadás azonban így sem folytathatták; a közönség pár perc alatt kívül volt és öt perccel később közönség, színész bűnülta a borzalmasan szép látványt, melyet egy lángokban álló nádas ház borult éjszakában csak nyújthat. Bérégi Vinkó mohácsi sokáé háza égett. Mentésről, olátsról szó sem lehetett, mert a háztetőről az égő nádféldel lecsuszott és lehetetlenül tette a közöledést. Így a mentés csakis a szomszédos, majdnem kizárólag nádasházakra szorult. Jó szerencse, hogy teljesen szélmentes idő volt. A tűz hamarosan lokalizálva volt és a színházi közönség élénken sajnálta a kellemetlen incidenst, mely a kiválóan sikerült előadás nyújtotta élvezetet elrontotta. Csak a szegény Bérégi búslakodik, ki alig tudott valamit házi szerelböl megmenteni.

— **Személyi hír.** *Benyócsky* Lajos, Baranyamegye siklósi járásban 21 községnek földbirtokosa, többek között a harkányi fürdő tulajdonosa, sok évi távollét után nevével és fával 6 napon keresztül megismerlele siklósi uradalmit, tegnap Pécsre jött vissza és ma reggel a gyorsvonattal ismét Pozsonyba utazott, hol állandóan lakik.

— **Középiskolai igazgatók sereglme.** Mint a „Pécsi Újság“ budapesti levelezője írja, vasárnap délben a magyarországi állami középiskolai igazgatói (köztük *Dischka* Győző pécsi főreáliskolai igazgató is) *Teglas* Gábor dévai igazgató, akadémikus vezetése alatt testületileg tisztelték *Csáky* Albin gróf miniszternél, hogy előadják sereglmeket, melyek abból állanak, hogy a törvény intézkedése fizetésük rendezését illetőleg eddig végrehajta nincs, a mennyiben még mindig a VIII. osztály fizetését élvezik, — míg az új törvény a VII. fizetési osztályba sorolja őket. A miniszter, épügy *Berzevics* államtitkár és *Klamarik* miniszteri tanácsos megígérték az igazgatóknak, hogy kérelmüket figyelembe fogják venni.

— **A bírói kar gysása.** A siklósi járásbírósgátnak csaknem negyed évszázadon át buzgó vezetője, *Bauer* Rezső járásbíró hosszabb szenvedés után szombaton este meghalt. A siklósi járásbírósgátnak ez rövid időközben második halottja, amennyiben alig két hónapja, hogy *Kiss* Géza aljárásbíró hírtelen meghalt. *Bauer* a törvénykezésnek a megyei közigazgatástól történt különválásáig Dárdán volt szolgabíró, majd 1871-ben járásbírónak Siklósi kinevezetvén, ezen idő óta a legnagyobb lelkiismeretességgel, példántrával és szorgalommal vezette a járásbírósgágot, mely ellen panasz ritkán merült föl. — Köztisztelőnek örvendt a bírói karban, a társadalmi életben. Édesanyja még él Pécssett és itt saját házában „Az Isten szeme“ elnevezésű házában lakik. Édesanyján és feleségén kívül, ki Balaskó dárdai járásbírónak nővére, egy fia és két leánya gyszolja az elhunytat. Koszér törvényesnek bíró apósát vesztette benne. *Bauer* csendes életű ember volt, kinek fő gondját hivatalának vezetése képezte. — Mindenki tisztelte, becsülte és innét magyarázható az az általános részvét, melyet halálának híre Siklóson és környékén, de városunkban is keltett, hol *Bauer*nek nagyon sok ismerős volt. Temetése ma, hétfőn megy végbe.

Elhunytáról a család a következő gyszajjelentést bocsátotta ki:

Ah! Irtottak egy a saját, mint a széleskörű rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják a felejthetetlen s forró szeretett gondos jó barát, a felejtethetetlen s forró szeretett gondos jó derj, fu, apa, nagypapa, sógor és ipa: *Bauer* Rezső siklósi kir. járásbírónak f. hó 25-án d. u. 2 órákor éltelen 64-ik, boldog házaságának 38-k évbén

szívvelhűdésk következtében történt gyszás elhunytát. A megboldogultnak hilt tetemei f. hó 30-án d. u. 5 órákor fognak a halottas házában beszentelni s a róm. kath. vallás szerzetásai szerint Siklóson a róm. kath. sirkertben örök nyugalomra elitéteni. Az engedélt szert mise a d. sz. f. évi május hó 1-én d. e. 10 órákor fogja a d. sz. Ferenc-terület templomában a Mindenhatónak bemutatni. Siklósi, 1894. április hó 29-én. Aldás és beke lenglen drága porai felett! Özv. *Bauer* Rezsóné szül. *Blaskó* Etela, mint neje. *Gálovits* Artúrné szül. *Bauer* Angella, *Bauer* Zoltán, *Koszér* Jánosné szül. *Bauer* Kornélia, gyermekei. Özv. *Bauer* Adriáné szül. *Valler* Anna, édesanyja. *Bauer* Zoltáné szül. *Kész* Riza, menyje. *Blaskó* János kir. járásbíró, sógora. *Koszér* János kir. tiszki bíró, veje. *Gálovits* Etuska, *Gálovits* Rezsőke, unokái.

— **A mohácsi töltés és a kormány.** *Kardos* Kálmán főispán, mint a dunai gátmunkálatok kormány biztosa a földmívelési miniszterium utján a mohácsi töltési munkálatokra már eddig is 20,000 frt kormánységelyt eszközölt ki. Ma, mint lapunk más helyén értesítjük olvasóinkat, *Belthen* Andrásh gróf földmívelési miniszter megismerlele a munkálatokat, és ez alkalommal a minisztert a *kormánysegély fölenlése*re kérte, a nép szegénységére utalva, mely önéregebb a töltési munkálatokat 20,000 frt segéllyel nem leteheti. Mennye méltava figyelemre a miniszter főispánunk jól megokolt előterjesztéseit, nem sokára meg fogjuk látni, ha a segélyösszeg kiutalványozására kerül majd a sor.

— **A boldogult trónörökös Tolán.** Minő eszközököt és módokat vesz igénybe az ultramontanizmus, annak legmoltóbb példáját mutatja, a Tolán szájról-szájra jaron azon hír, hogy a boldogult *Rudolf* trónörökös nem halt meg, hanem él és a nép közt jár, hogy megtudja annak bajait. Ez okból járt Tolán is, ez elmut napokban s látták egy házában az asztal mellett ülő, (de ezen ház lakói mit sem tudnak róla) a mikor magyarázta a polgári házasság hátrányát s annak megakadályozására buzdította a népet.

— **Kömvések mozgalma.** Irtunk már arról, hogy a pécsi kömvések bérfölemelést dhajtanak s ebbeli kívánásukat legközelebb a munkaadók elé terjesztik. Tegnap gyűlétek össze, hogy ezt a dolgot megbeszéljék. Együtt is voltak több százan a *Nepomuk*-utcai *Bäumler*-koeszmában, ahol *Halászék* Károly kömvésmester vezette az értekezletet. Kimondották, hogy ók ezental óraszám fizetésért dolgoznak; a legkisebb fizetés öránként 14 kr., ez a leggyengébb munkás bére, a közepese 17 kr. öránként s a legmagasabb bér 20 kr. öránként. Kimondották, hogy 10 órai munkát is, s a kötelező nyilatkozatot a sok száz közül kétszáznyolcvahatvan írták alá. E határozatokat holnap, t. i. május elsőjén küldöttek vizsgálat a munkaadókhoz. Ha ezek megfizetik a fölteleket megadását, azt ók beszüntetik a munkát. Vagyis ez azt jelenti, hogy 287 kömvéssel kevesebb fog dolgozni azon este, ha a munkaadók nem hajlandók beleegyezni az óraszám fizetésbe. Van pedig Pécssett körülbelül 3000 kömvés munkás, akiknek többsége nem írta alá s nem is írja alá az a kötelező határozatot, mert abszurdumnak tartja, mint a hogy nem is más az a határozat így, ahogy van. Mert ki határozza meg azt, hogy ki kapjon 14 krt, ki 20-at? És kit kötelezhettek ma, a szabad ipar korszakában arra, hogy 20 krom alól öránként és 10 öránál többet ne dolgozzék? Kömvés emberek mondják, hogy lehetetlen is érvényt szerezni ennek a határozatnak már csak azért is, mert azt maguk a kömvések sem tartják maguknak. A kömvés szabad munkás, ott dolgozik s olyan fölteleket állatt, ahol amilyen fölteleket állatt munkát kap. Így vegyük hát a kömvések tegnapi határozatát is.

— **Májusi előléptések a közös hadseregben.** Sok kellemes meglepetést hozott az idei májusi „Verordnungsblatt“ közös-hadseregbeli tisztjeinknek. Az előléptések szinte szokatlan nagy számmal történtek a helyben állomásozó 44-ik és a Budapestben levő 52-ik pécsi gyalogrezdrel. Országgyűly lett *Barenfeldi Rehmen* Adolf a 31-ik gyalogaladandó vezérkari főnöke és *Czvián György* a 44-ik gyalogrezdrelben; I. oszt. kapitányokká a következő II. oszt. kapitányok léptettek elő: *Geiszl Kálmán* (44-es), *Simancs József* 52-ik gyalogrezdrel; *Zink József* II-od oszt. kapitány az 52-ik gyalogrezdreltől a 25-ik gyalogrezdrel-helyezettett át, mint I. oszt. kapitány. II-od oszt. kapitányokká a következő főhadnagykot: *Polz Frigyes*, *Geyer Oszkár* az 52-ösöknel, *Pollák Reszó*, *Novák János* a 44-eseknél; *Steiner Vilmos* főhadnagyt, mint II-od osztályú kapitányt az 52-ik gyalogrezdrelből a 44-ik gy.-rezdhez helyezték át. Főhadnagykokká a következő hadnagykot léptek elő: *Hof Viktor* és *Bátorffy Vilmos* 44-esek. Hadnagykokká a következő tiszthelyettesek: *Karlv István*, *Rieglmayer Reszó*, *Riepl Lajos*, *Roseney József* 52-ösök és *Boor Gyula* 44-ik gyalogrezdrelben. *Sternberg Lajos* gróf tiszthelyettes a 99-ik gyalogrezdreltől az 52-ösökhöz helyeztetett át. A tartalékos tiszthelyettesek közül a következők léptek elő hadnagykokká: *Radákóvics Adalbert*, *Bok Géza* és *Takács Elek* 52-ösök és *Kapocsnéi Appel János* 44-es. *Thyll Géza* tartalékos hadnagy a 63-ik gy.-rezdreltől a 44-esekhez helyeztetett át. Az orvosi karban a következő változás történt: *Kapriava Ede* dr. II-od oszt. ezredorvos az 52-ik gy.-rezdreltől a 14-ik dragonyos ezredhez helyeztetett át. *Schaltz István*, a budapesti 17-es katonai kórház főorvosa ugyanily minőségben az 52-ik gy.-rezdhez, *Rónai Jakab* dr. a temesvári 21-es kórház főorvosa a 44-ik gy.-rezdhez helyeztetett át. Dr. *Bass Ede* 44-ik gy.-rezdreltől II-od oszt. ezredorvos a 6-ik vadász zászlóaljhoz I. oszt. ezredorvossá nevezetett ki. *Arzt Jakab* dr. II-od oszt. ezredorvossá nevezetett ki a 44-ik gy.-rezdhez. *Bathmer Vilmos* báró a 31-ik gyalogaladandó vezérőrnagy alátörőrnagygyá, *Schraiml Emil* ezredes a 61-ik gyalogaladandó parancsnoka vezérőrnagygyá nevezetett ki. — *Floth Felix* 44-es főhadnagy a 4-ik hadtesthez alintendánssá, *Flammenbergi Brenner Jenő*, a 4-ik hadtest vasúti ronpalparancsnoka a 44. gyalogrezdhez I. osztályú kapitánygyá nevezetett ki.

— **Eszkívó.** Ma reggel 8 órakor vezette oltárhoz *Kaiser Károly* dr., a belügyminiszteri bakteriológiai intézetben alkalmazott orvos, *Simonffy Margitot*, *Simonffy János* országgyűlyi képviselő leányát. Az esketési szertartást, mely a belvárosi plébánia-templomban ment végbe, *Köfalvi* premonstreirendű kanonok, szombathelyi főgimnáziumi igazgató végezte.

— **Névmagyarosítás.** *Pauschek Antal* pécsi illetőségű, budapesti lakos vezetéknevét „Pécsi“-re változtatta.

— **Kinevezés.** *Karcher József* es. és kir. 19. számú gyalogrezdrelbeli számvérvő altiszt az igazságügyminiszter a szigetvári járásbírószághoz irnokká nevezte ki, *Noszlóy M.* Vince szigetvári kir. járásbírószághoz irnokot a kaposvári kir. járásbírószághoz helyezte át.

— **Pályázat.** A kaposvári pénzügy-igazgatóság egy egészségügyi állás 8 hét alatt, a pécsi kir. törvényszéknél egy irnoki állás betöltendő.

— **Előléptetés.** *Várbogyay Bogvyay* Vince csendőrfőhadnagy századosá lépett elő és ezen rangban a pécsi szárnyparancsnokságnál marad beosztva.

— **Helybennagyt választás.** A legutóbbi megyei közgyűlésen megjegett főjegyzői, aljegyzői, II. és III. aljegyzői ál-

lásokra történt választás ellen *Jagics József* bizottsági tag és társai föllebezéssel éltek, mivel a választási törvény előírja, hogy a megváradott állás csak a nyugdíjaztatást követő közgyűlésen ejthető meg. A megyei közgyűlésen *Jagicsnak* ezen a törvény ridég intézkedéseire épített fölzólalása ellen celszerűségi szempontból történtek észrevételek és a közgyűlés el is határozta, hogy megjeotti a választást és a megváradott állásokra *Kosztis Kamill*, *Stenge Ferenc*, *Szinkovics Károly* és *Lechner Viktor* urakat választotta meg. Mint értesülünk a belügyminiszter a maga részéről is a celszerűségi álláspontra helyezkedvén, elvetette a föllebezést és helybenhagyta a választást. A miniszteri leirat ma vagy holnap érkezend a Baranya vármegyéhez.

— **Május 1. a bánban.** *Stracka* szabólesi bányaintéző tegnap kihirdette a bányamunkások előtt, hogy május elsején nem kötelesek dolgozni. A bányagyazgatók ugyan nem tekintik magára nézve kötelező munkás-ünnepek a május elsejét, mégis a munkások szabad elhatározására biza, vajjon akarnak-e ezen a napon dolgozni vagy sem. Ha azonban a munkások fele amellet van, hogy dolgozzanak, úgy a másik fél is munkába tartozik állani.

— **Önkéntesek párba.** Mint értesülünk a nemrég párbaiban megsejült egy-évi önkéntes *Szvarus Imre* állapotában a javulás tartós és aggodalomra ok fönn nem forog. 4—6 hét múlva előreláthatólag teljesen fölelpi.

— **Öngyilkos gépész.** Szabó *Lebányán* szombaton este *Gowekker Ferenc* bányagyépész forgópisztolyalval agyonlőtte magát a Keiner Vilmos kereszmája udvarán. Tettének okát nem tudják.

— **Állatok veszedelme.** *Maty* községben (siklósi járás) a marhaállományban a lép-fene járványosan lépett föl.

— **Megvadult tehén a postahivatalban.** Német-Bolyban, mint lapunknak onnét írják, múlt pénteken egy tehén a hazájó esordából, megvadulva berontott a Schippert-féle ház udvarába, a hol a postais távirádhivatal is elhelyezve van. Az enyhe tavaszi levegő arra bírta a postamestert, hogy a hivatalos szoba ajtaját — szerencsétlenségére — nyitva tartsa. A megvadult tehén berontott a hivatalba is, a hol a postamesteren kívül 2 kiadó-tiszt is el volt foglalva. Ezek a felbőszült jószágot ki akarták zavarni és a tehén a hajszában a táviró-gépeket összerombolta, épitve a sodronyokat összezavarta, minék kögkötözten a közlekedés fennakadt. A postamester rögtön a vasúti állomáshoz ment, honnan távirául uton tett jelentést a pécsi posta- és távirá-igazgatóságának. Az igazgatóság hivatalnok küldött ki a kár megállapítása és a rend visszahelyezésére. Emberben nem esett kár. Tegnap már rendes kerékgyágsában folyt a munka.

— **A szalmafödélék ellen.** *Barestlepröl* írja levelezőnk, hogy ott egy gyujtogató banda összeesküdött a közseg szalmafödélés hazai ellen. A plébános udvaran levelet találtak, amelyben tudatják a községgel, hogy időközönként valamennyi szalmafödélék felgyujtanak. A gyujtogató banda kezdi beváltani ezt a fenyegetését, mert az utóbbi két héten már három tüzeset volt a községben s mindegyik nagy kárt okozott. Tegnap reggel is tűz volt, egyszerre tűz ház borult lángba és leégett a porig. A csendőrség mindent elkövet, hogy a gyujtogatókat kézrekeritse.

— **Apró hírek.** *Reuss* herceg, volt bécsi nagykövet szombaton este hagyta el eddigi állomás helyét. — *A szász földmívelésügyi és hadügyminiszter* a magyar mentelepek látogatására Magyarországra érkeztek. Vasárnapon a magyar minisztereknél tettek látogatást. — *Don Carlos* madridi herceg Prágában oltárhoz vezette *Rohan* hercegnőt. — *Penteken este Görög-*

országban ismét több helyen súlyos földrendés volt. — München legszébb kávéház a fényes berendezésű *Luitpold* kávéházat *Luidpaintner* alvezredes 3.160.000 márkáért megvette. — A sorokári vasúti állomásnál a vonat egy a vágányon átszaladni akaró 15 éves leányt *Cilly Illat szétmorzszolta.* — *Posonyban* pünkösdi vasárnapon *Isabella* főhercegnő vednöksége alatt virágkorzót rendeznek. — *Vámbéry Armin* a török szultántól engedélyt kapott, hogy mindent fölkuhatal, ahol Magyarország érdekétől dolgokat remél találhatni, és még 1896-ban Budapestten kiállítani lehetne. — *Kelemen János* széchy nyi vasúti hivatalnok öngyilkosságot követett el, mert a rovanacsólánl pöntáránl 70 frt hiányt találtak. — *A Budapestten* fölállítandó *Andrássy szobor* összköltségeire 200.000 frt van előirányozva.

Szociális népgyűlés Baranya-Bugacon.

Emberemlékezet óta jámbor békeségben éltek Baranya-Bugac tisztos polgárai. Megnyugodott sorsában minden hívő lélek, egyseggyedűl a falu érdemes kántorát, a pipacsorru Dani bácsit kivéve, a ki azóta, hogy a fillokszára pusztító förgő elemészlette a hegyvidék büől nedvét, sehogy sem tudott megbarkozni az idők mostoha járásával és uton-utfélen válságos napok bekövetkezését jósóját boldognak, boldogtalannak.

A mőta azonban az alföld népe mozgalmának híre bejárta az országot, Bugacfalva is más képet öltött.

Az emberek lehorogszott fölül jártak-keltek és komor ábrázaturól rémes dolgokat olvashattak le a megfigyelő. Egyszerre — mintogy villámcsapása — Bugae is érezni kezdette, — hogy helyzete tarthatatlan, a bajon immár segíteni kell.

— *Pajtás*, emmár több a soknál — mondá *János* gazda *Gyurka* komájának, kit a falu böltsének tartottak, — földesuramékt, tiszta-tőkeákt, meg a többi is csak abból a födből teremőtt az uristen, a kibő minket, hát mér lögyön azoknak jobb dögük, mint nekünk?

— *Igazva* van kigyvelmednek *János* gazda, már nyomtatott írásbúl is óvastam, a mit neköm mond, ott is az állott, hogy a föld nyomorosúgós népének helyzete tarthatatlan, segíteni ké'k rajta.

— *Jó beszél* kend *Gyurka* komám, jó, de hát hogyan?

— Azt is megmondom én kigyvelmednek. Az ússágbu óvastam kit minapjába, mint tőt az Alföld népe. Gyűlést tartottak, mondok hoális gyűlést, a kin megmondogatták, hogy mit kívánnak ég. Bizom az Istemben, azóta már jobbra fordult a sorsuk. Látya komám uram, így ké'k tönünk nekünk is, vigan élünk azutín majd.

— *Ugy lösz*, a mint mondda kigyvelmed, vagyunk olyan embörök, mint az alföldiek.

Azzal fölkeresték a falu érdemes biráját, meg a kisbirót, a kiknek szintén előadták szándékukat. Ezek kész örömmel esatlakoztak hozzájuk s aztán közösen megállapították, hogy a gyűlést másnap délután alkonyattal tartják meg. A gyűlés helyüül legalkalmasabb térségnek látszott az a tisztás, mely a falu végén az országúttól balra fekdűt, s a hol nyaranta gabonát szottak eszélpi. Biro uram kérték föl szónokul, mit ó nagy kegyesen elfogadni méltóztatott.

Megérkezett a várra várt másnap, melyen már kora reggel ünnepi díszben pangázott Bugac apraja-nagyja. — A hangulat roppantul izgatott volt, fokozta ezt

különösen az a hír, mely már a reggeli órákban bejárta a falut, hogy Sára néne (a falu boszorkánya) az elmúlt éjjel 12 órakor 3 farku tűzest látott az égboltozatján, a mi pedig — tudja azt már a poronty is — véres háborút jelent.

Nosza lett erre rémülés, vagyis inkább ez egyszer lelkesedés az asszonynépnél, mely most maga unszolta a habozó férfítábort kenyérrőlre. Spárta női sem lehetek férfiasabbak és elszántabbak, mint Bugac asszonynépe.

A délelőtti folyamán még egyszer összeült a négytagú kupakatanács, mely a teendőkre nézve végleg határozott.

— Biz én a mondó vagyok — jegyezte meg az öreg bíró — jó lesz az asszonynépet a gyűléstől távol tartani. (Szörnyű papushós volt máskülönben az öreg.)

— Ugy van úgy, nem oda való az! — hangzott mindenekelőtt.

Végeztül a kisbíró ajánlatára nagy-nehezen megállapodtak abban, hogy a falu 6 legmarkosabb legényét megválasztják „nemzetőr”-ökké, akik vigyáznak, nehogy a csendőrség vagy a szomszéd város katonasága észrevétlen nyakon esipje őket. Szinte lenézéssel fogadták eleinte a kisbírónak ezt az ajánlatát.

— Félünk is mi a csendőroktól vagy katonáktól, — jöjjenek csak, emberrükre akadnak. — Mondogatta Gyurka, János gazda, meg az öreg bíró. — (A kisbíró a cipőfőzőzés nemestesterségének eljátszásában vitézkedett egykor Pesten s a tüntetések alkalmával olyan respektus szállta meg a csendőroktól meg a katonaságot, hogy még látatlanban is védekezett ellenük.)

Pompásan kitervezték mindent, az idő is kedvezni látszott nekik, csak a nap sugarai tűztek kissé forróra alá.

De majd hogy dugába nem dőlt minden, mikor megtudta az asszony nép, hogy a gyűlésből kirekesztették. Olyan perpatvart csaptak erre, hogy a világ is — kevésbe mult, hogy föl nem fordult. Csakhogy az a férfítábor, melyet az ímént még ők lelkesítettek és tettek elszántá, vakmerővé, most hirtelen ellenük fordult s úgy elémítottá őket, hogy meg se kottyantak többé. Nem vagyok oly naiv, hogy elhitetni akarjam az olvasóval, hogy az asszony népet teljesen el lehet némitani, csupán jellemzettség kedvéért mondtam így.

Alkonyodni kezd. A nap már jó mélyen van a láthatáron. Bugac népe künn van a falu végi tisztáson. Bíró uram a tömeg közepén nagyképtű ábrázlatot még nehány szót vált a kupakatanács tagjaival, aztán föláll az asztalra s imigyen kezdő meg beszéddel:

Tiszto! pógártársak!
Minekutánna éhatároztuk vóna, hogy a helyzet szörnyűsége voltán javitanunk kéne, összehívunk titeket, haziumnak dicső fiait, hogy a bajok megszüntetésére bőles tanácsokat kikérnök. (Dörög eljénzés. Jó beszél az öreg. No lám, ki hitte volna az öregto! hangzott a tömegben.)

Tudjátok-e pógártársak, mi az a hocijalizmos. (Halljuk! halljuk! Hát kedves testvéreim az a hocijalizmos, az olyas valami mondok — hogy tudjátok a hocijalizmos. . . (Az öreg benekezd a nagy fejtegetésben, szünetet tart. Ismét zugó eljénzés hallatszik.)

Egyszerre csak elküldta a kis bíró: — Gyűnnek a katonák!
S csakugyan a messzeségből látszott az a porfelleg, mely az országot egész szélességben gyorsan közeledd.

Úeü, vedd el magad! Lett erre rémülés. A bíró lepedtyant az asztalról, úgy viték haza, a többi meg annyi felé szaladt, a hányan voltak. Egyesegyedül a

falú érdemes kántora, a pipacsorru Dani bácsi maradt vesztog. Nem volt egyéb félteli valója életénél, azzal pedig — mióta hogy elpusztult a hegyvidék szőlője — mit sem törődött. A katonaság egyre közeledd.

Nini! mi az ördög szállott az érdemes kántorba — hogy nevet, hogy kéne — szegény, még göröseköt kap majd.

Hát a jó öreg bizony azon nevetett, hogy azt a porfelleg, mit Bugac népe szerint katonaság vert föl, — hazatérő marhadcsorda taposta föl.

Lucifer.

Színház, irodalom, művészet.

„Az asszony verve jó.” Népszimnű, írta Lukácsy. Egy új népszimnű, mely az elfogathatóbbak közé sorozandó. Nem nagy dicséret — tölünk, és nem nagy dicsőség — a szerzőre, hanem azért mégis valami. De ki is tudna annyit jól teremteni és alkotni, amennyi az örökké éhes színházi publikumnak kellene. Ez az a Moloch, melynek gyomra feneketlen és amely nem mint Kronosz saját fiait eszi meg, hanem a szerzőkkel saját magukat emészteti föl.

Lukácsy új darabja közel sem jöhöt a mesteri alkotáshoz, söt alkotásnak határozottan gyöngye, de egy estét kitölteni utáni elég és ha cselekményt hiába keresünk is a darabban, egy pár jó alak, elég jellemző színezés és kacagató helyzet kárpótlást nyújt a hiányokért. A darab egész szétfűtött története különben a bimbó foglalt példabeszéd igazságának bizonyítására törekszik és ezt a célját a szerző teljesen el is érte de ez a dolog épen olyan, mint mikor az ember a meg-lévő gombhoz varrat kabátot. Hogy „Az asszony verve jó” — az régi igaz magyar közmondás, tudja is mindenki, aki csak legkevésbé is ismerős a magyar népelellett és mindenesetre csekély találfelköttségára mutat a szerző részéről, hogy erejét egy közmondás körülírására vesztegette. Az előadás elég jó volt. Szépen játszott Kézdí Júliska és ez a szép játék potlota részben a hibás éneket. Jo kis szerep jutott Lévy Sarikának ki a korán fölnyit szemü és fölvogett nyelvu paraszt bakfis szerepét teljesen érvényre emelte. Kassy jó játszott és szépen énekel. Szilágyi Berta és Szakács jó partnerek voltak, mit Bogárnól (Kalász István), Polgár-ról (Pilatius) és Ronay-ról (Gönczy Pista) is elmondhatunk.

Follnus (Bognár Dani) és Desséry (Dudás) a két szerelmes agglekénynt a náluk megszokott jellemző erővel személyesítették, nagy tetszést aratva a hálás közönség részéről mely ezáltal nemcsak a korszatot töltötte meg szülfölás, hanem a földszínt is erősen megszállta. Csak attól tartunk, hogy ennél a nagy karzati közönségnél nagyon is hodiitani talált a darabban bebizonyított közmondás: az asszony verve jó — és egy kicsit megszaporodnak városunkban a viharos senák a család tüzhely körül. Mindegy, ha vihar is, legalább tisztul a levegő.

Cs—a.

TÁVIRATAINK.

A királyi család öröme.

Budapest, április 30. (Eredeti távirat.) Mária Valéria főhercegnő ma éjjel Lichtenegg kastélyban fiugyermeket szült.

Bethlen András gróf miniszter Mohácson.

Mohács, április 30. (A „Pécsi Újság” tudósítójának távirata.) Bethlen András gróf miniszter ma délelőtt 3/4

10 órakor a Tegethoff külön hajón kötött ki a mohácsi parton. A miniszter kíséretében voltak Miklós Ödön államtitkár, Stajevits János, Perczel Dező, Busbach Péter, Pázmándy Dénes, Papp Elek, Hoytsi Pál, Heckenast György, Szerb György országgyűlési képviselő, Kapács és Balogh miniszteri tanácsosok. Az állomáson Kardos Kálmán főispán, Szily László alispán, Trixler Károly és Forray Iván főszolgabírák fogadták a kiszálló minisztert az óriási számban jelenlévő közönség lelkes éljenzései között. — A kiszállás után megtekintették az új téli töltest, az épülő betonfalat, a részben teljesen, részben félig kisajátított házakat, melyekre a miniszter megjegyezte: „Ennek a piszokfészeknek el kell innen tűnnie,” mire Stajevits képviselő az állami segély csekély volta telt célzást. A miniszter megértette a célzást, és az eddig-nél jóval nagyobb segélyt helyezett kilátásba. A védgáton Kardos Kálmán főispán, Szily alispán, Stajevits János képviselő és Medveky Zsigmond folyammérnök kalauzolták a minisztert, ki a látottak fölött ismételt megelégedésének adott kifejezést. Fél 11 órakor a közönség éljenzése között a miniszter és kísérete hajóra szállt. Mohács alatt megtekintették az új Sirina-átvágást, majd folytatta a hajó útját Battina felé. Kardos, Szily, Forray a délutáni vonattal Pécsre mennek vissza.

Feloldó szerkesztő és lap tulajdonos:

LENKEI LAJOS.

Nyomatott a „Pécsi Újság” nyomdájában.

5496. sz. tkv. 894. 4920

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. tszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Vöő, helyesebben Vörös György és Pécsi Vince végrehajtónak

Horváth Mihályné szül. Koczándi Katalin

végrehajtást szenvedő elleni 21 frt és — kr tőkekövetelés és járulékat iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Kékesd közegben fekvő, a kékesdi 285. sz. tkjben felvett 4 649. sz. vendégül, 79. sz. udvar kerre az árverést 476 frt 50 korban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1894. évi június hó 26. napján d. e. 10 órakor Kékesden, a közönség bíró huzánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10 százalékát, vagyis 47 forint 60 krajcár készpénzen vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ban jelzett artojlyammal számított és az 1881. évi nov. 1-en 3333. sz. a-kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kiadottól kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tszék mint tkvi hatóság, 1894. évi március hó 1. napján.

Lukrész István kir. tszéki bíró.

Üzlet- átvétel.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Pécsett, siklósi országot 33-ik szám alatt levő, eddig **Péterffy Eördögh Lajos** név alatt álló

kocsigyártó-üzletet

átvettük és azt a mai kor igényeinek megfelelőleg berendeztük.

A főváros egyik legelőkelőbb kocsigyár-műhelyében évek során át e szakmában oly tapasztalatokat nyertünk, hogy tisztelt megbízóink teljes megelégedését kiérdemelhetjük. Törekvésünk oda fog irányulni, hogy a nagyközönség bizalmát mindenkor elnyerhessük.

Kiváló tisztelettel

Virágh József és Tárnik

kocsigyárosok.

4907

Legelegánsabb ujdonságok!

A tavaszi és nyári idényre menyecskék és leányok számára kalapok

párisi és bécsi minták szerint

a legizlésebb díszszel, a legegyszerűbbtől a legválasztékosabb kivitelben, kaphatók továbbá a kalapdíszítéshez szükséges mindennemű cikkek a legjutányosabb árakon

STERN BERTA

divatárusnőnél

Pécs, Bazárépület, az udvarban. Bejárat a Király-utca és a Széchényi-téren.

Ugyanitt kalapok díszítésre és átalakításra elfogadtatnak.

NEMZETI SÖRCSARNOK.

Van szerencsém a nagyérd. közönség becses tudomására hozni, hogy május hó 1-én a Széchenyi-téren levő

NEMZETI SÖRCSARNOKOT

átveszem és megnyitandom.

A legjobb minőségű söröket minden időben friss esapolásban mérek, hamisítatlan italokkal szolgálók és kitünő ízletes konyhát mérsékelt áron fogok tartani. Egyszersmind törekedni fogok, hogy gyors és előzékeny kiszolgálás által tisztelt vendégeim teljes megelégedését kiérdemeljem.

Számos látogatásért esedezve,

kiváló tisztelettel

FUCHS JÁNOS

vendéglős.

A legjobb és legolcsóbb háztető a minden államban szabadalmazott **kampós szegélyű cement-tetőcserép**

WURSTER ANTAL

cementárúk gyárából.

Különös előnyök:

Biztos meggátlása a hó és eső behatolásának, miután a cement a vizet nem bocsátja keresztül.

Ellenálló képesség a legkeményebb hideg és meleg ellen.

Habarcz fölösleges.

Az összes javítások elesnek.

Könnyű suly: 38 kiló négyzetméterenként, míg a pécsi első rendű cseréptégla sulya 90 kiló négyzetméterenként.

Ára: 1 négyzetméternek: 11 drb **99 kr.**

Kampós szegélyű cementtöcseréppel fődött tető tehát a legolcsóbb, mert tartóssága által önmagát fizeti ki:

5 évi jótállást nyujtok.

A töcserépek könnyed sulya folytán az egész gerendázat olcsóbb, mi szintén megtakarítás. A kampós szegély folytán **víz nem hatolván be, a gerendázat soha sem rothad.**

Ráth M. fakereskedő urnál 1893-ban egy háztető készült, melynek egyik fele kampós szegélyű cementtöcserépekkel lett befödve és melynek lécei tökéletesen szárazak, míg másik felén, mely pécsi cserépekből készült, a lécek az esőzéstől egészen megfeketültek, miről mindenki meggyőződhetik.

A kampós szegélyű cementtöcserépekhez külön e célra öntött vasból kitünően szerkesztett elpusztíthatatlan háztető-ablak készült, mely szintén habarcz nélkül illesztetik be.

Bizonyítványok nálam: **Király-utca 8. sz. a.** betekintheők.

Egyben van szerencsém a n. é közönséget értesíteni, hogy üzletem **végleges felhagyása folytán** az abban levő **órákat** és látszereszeti cikkeket folyó évi **november hó 1-ig** tetemesen leszállított áron árusítom el

Tömeges látogatást kérve vagyok tisztelettel

WURSTER A.

Uri nyakkendők nagy választékban, mélyen leszállított árakon.

TAUSZIG ARMIN PÉCSETT.

Értesítés!

Üzlethelyiségemnek május havára tervezett nagyobbitása és az azzal összefüggésben álló nagymérvű átalakítások szükségessé teszik, hogy míg ezen munkálatok befejeztetnek, üzlethelyiségemből kiöltözzem. Megfelelő helyiség, hova nagy

árkészletemet

elhelyezhetném, rendelkezésemre nem áll, kénytelen vagyok az építkezést június hóra elhalasztani és addig

az összes raktáron levő árucikkeket a beszerzési áron alul mélyen leszállítva elárusítani.

Midőn az igen tisztelt közönség figyelmét erre felhívni bátorodom, kérem becses látogatásaival megtisztelni.

Tauszig Armin.

Uri nyakkendők nagy választékban, mélyen leszállított árakon.

Uri nyakkendők nagy választékban mélyen leszállított árakon.

Uri nyakkendők nagy választékban mélyen leszállított árakon.